

Балада

Василь Герасим'юк

Прокажені, брате. Колокільця
знов озвались...

Застеляй столи.

На тобі нема живого місця.
Застеляй столи — ми вже прийшли.

І тебе ніхто не буде чути,
і себе не буде,

бо в один

келих ми насипали отрути.
Вибирай.

Хто добрий на почин?

Ти шепочеш: "Господа побіймось..."
Та береш найпершим

і — до дна.

Не боїшся тільки ти, бо з трійлом
ти і тільки ти запраг вина.

В пеклі будем за такі забави.
Хтось ватагу нашу

там збере.

Хтось один це заслужив по праву.
Хтось один за мить одну умре.

...Прокажені, брате. Ти — не вірив.
З нас один за тебе вмер в ту мить.
Ти заплющив очі. Йдеш до прірви.

Підійдеш,

а там — дзвінок дзвенить.